

[K. Pedersen.]

til det for Sognekommunernes Vedkommende —, tror jeg, man maa regne med, at der ogsaa vil blive en vis Stigning i det kommende Aar. Naar Landkommunerne forhøjer Skatteudskrivningen med saa store Beløb, samtidig med at Skatteevnen som Følge af de Indtjeningsmuligheder, Landbruget har haft nu gennem flere Aar, har svigtet i den Grad, som det har været Tilfældet, mærkes Skattetrykket særligt haardt, og da Skatteyderne jo er Kommunernes økonomiske Bærekraft, bliver Følgen, at Kommunerne ogsaa faar Vanskeligheder. Derfor har en Lovgivning af denne Karakter mit Partis Interesse og Velvilje.

Herom har der i og for sig heller ikke været Uenighed i det andet høje Ting, men det er særlig Fordelingsgrundlaget og for saa vidt ogsaa Dækningsbestemmelserne, man ikke har kunnet naa til Enighed om. Jeg skal gerne erkende, at det kan være vanskeligt at finde et Fordelingsgrundlag, som der ikke kan indvendes noget imod. Der er her Tale om at fordele 6½ Mill. Kr., hvoraf Indenrigsministeren faar de 2 Mill. Kr. til Raadighed til særlig vanskeligt stillede Kommuner, saaledes at der i øvrigt skal fordeles 4½ Mill. Kr., og selv om dette ikke er noget lille Beløb, er det dog ikke særlig stort i Forhold til det Udgiftsomraade, det sættes i Forbindelse med. Det oprindelige Forslag lød paa 6 Mill. Kr., men Beløbet er nu forhøjet til 6½ Mill. Kr., hvoraf ½ Mill. Kr. udelukkende skal fordeles til de sønderjyske Kommuner. Derom kan jeg sige, at det har vor fulde Tilslutning, at de sønderjyske Kommuner faar en saadan Fortrinsstilling, fordi der er særlige Vanskeligheder for dem. Af de 6 Mill. Kr. faar altsaa Ministeren ifølge Forslaget de 2 Mill. Kr. til fri Raadighed. De Kommuner, som har en Beskatningsbrøk under 80, kommer ikke i Betragtning, og i øvrigt skal de 4 Mill. Kr. fordeles efter bestemte Regler, som Ministeren nu har gjort Rede for. Her har mit Parti i Folketinget ment, at man burde have et andet Fordelingsgrundlag, men da jeg tror, at Enkelthederne med Hensyn til Fordelingen absolut er bedst egnede til Drøftelse og Prøvelse i et Udvalg, og da der tillige har været ført en ret indgaaende Forhandling i det andet høje Ting om Spørgsmaalet, skal jeg afholde mig fra her at komme ind paa Enkeltheder og kun sige, at jeg tror, det vil være muligt i Udvalget at naa til Enighed om dette Spørgsmaal.

Hvad Dækningsbestemmelserne angaar, stod der i det oprindelige Forslag, at Dæk-

ning skulde ske gennem en overordentlig Indkomstskat til Staten, en Merindkomstskat og en Tillægsskat. Mit Parti har i den af Folketingsudvalget afgivne Betænkning givet Udtryk for, at vi var villige til at dække Udgifterne gennem en Merindkomstskat og en Tillægsskat, og jeg skal her gentage dette Tilsagn. Men nu har et Ændringsforslag, stillet af den højtærede Minister og tiltraadt af Regeringspartierne, ændret § 4 til, at Loven ikke træder i Kraft før Loven om overordentlig Indkomstskat til Staten. Man gør altsaa denne Lovs Ikrafttræden afhængig af, om man faar gennemført det store Skatteforslag, med Hensyn til hvilket man endnu ikke er enig om, hvad Pengene skal bruges til. Vi maa mene, at hvis vi i øvrigt kan opnaa Enighed om denne Lov, vilde det være urimeligt, om den ikke skulde træde i Kraft, saafremt der ikke opnaas Enighed om, hvad Skattelovforslagets Penge skal bruges til. Om den Sammenkædningsbestemmelse, der herved er indført i Dækningsbestemmelsen, ønsker jeg allerede her ved første Behandling at sige, at vi tager Forbehold deroverfor.

Med disse faa Bemærkninger skal jeg tilsige mit Partis Vilje til en hurtig og saglig Behandling af Forslaget i et Udvalg, hvortil jeg paa et senere Tidspunkt agter at foreslaa Lovforslaget henvist.

H. P. Jensen: Enhver kommunalt interesseret Medborger hilser det foreliggende Lovforslag med Glæde. Princippet i det er godt kendt, som ogsaa den ærede sidste Taler anførte, og i Maj 1935 var vi inde paa noget lignende, men dengang lykkedes det ikke at faa Lovforslaget gennemført. Nu skulde jeg tro, man har talt saa meget om det, at det er muligt, at Rigsdagens Medlemmer vil søge at enes om at gennemføre dette Lovforslag, der maa siges at være meget vigtigt for saavel Landkommunerne som Bykommunerne.

Mit Partis Ordfører i det andet høje Ting udtalte, at han var saa heldig at repræsentere en Kommune, der ikke kom i Betragtning ved Fordelingen af det foreslaaede Tilskud. Jeg kan sige, at selv om den Kommune, jeg repræsenterer, ikke just staar med den laveste Beskatningsbrøk, er den dog langt fra en af de Kommuner, der falder ind under Begrebet: vanskeligt stillede Kommuner. Jeg kan derfor med saa meget mere Styrke anbefale det foreliggende Lovforslag, som det ikke kan siges, at jeg i denne Forbindelse taler for min egen Kommune eller for lokale Interesser. Men alle Kommuner har naturligvis følt